

A női lét fontos és jellemző mozzanataira világít rá ez az evangéliumi szakasz. A belső, ősi indításokra, motivációkra figyelés, és az annak megfelelő, helyes és nem hivalkodó cselekvés formáinak megtalálása évezredekken át hozzátartozott a női identitáshoz. Ennek az identitásnak fókuszba helyezése manapság különösen is időszerű.

A szenvedéstörténet feljegyezte Veronika kendőjének sok értelmű jelentéssel bíró és a női megélt belső valóságnak cselekvésbe forduló, tényleges és szimbolikus voltát. Veronika a mély, sokakat megérintő együttérzésen túl megtalálta a legegyszerűbb, az adott helyzetben egyedül lehetséges módot Jézus szenvedésének enyhítésére.

Jézus sírba tétele után Mária, a magdalai, és a másik Mária – a gyászmunka részeként, belső igénynek engedelmeskedve, a szokás eredeti okának, értelmének és szükségszerűségének tudatával, és ennek érvényre juttatásának igényével – a fenyegető körülmények közepette ott maradt, és letelepedtek a sírral szemben (Mt 27,61).

A mai igehely olvasásakor szintén a női erő, a női bátorság megnyilvánulásának, a nehézségekben való személyes felülemelkedésnek, önmaguk legyőzésének lehetünk tanúi. Noha Mária, a magdalai, és a másik Mária össze van törve az események súlya alatt, de őrzik azt a tradíciót, azt a folyamatosságot, amely az életnek és a halálnak méltóságot ad. A hajnali esemény nem látványos. Nem fitogtatva, nem összehasonlítva – hogy bezzeg mi, míg mások nem –, nem kérkedve cselekednek, hanem szabadon a félelemtől, a lehetséges következmények mérlegelésétől. Számolnak a katonák tiltakozásával, az elkergetéssel. Belső bizonyossággal tudják, hogy mi az igaz, mi a helyes. Nincs depresszió, nincs összerokadás, vagy ha van, az aktivitássá, szeretet-cselekedetté formálódik.

A mélység és a magasság, amit átélnek, a racionalitáson túl van. A sokat próbált, halálra vált örök már nem jelentenek veszélyt. Az asszonyok a gyötrő bánat, a félelem és gyász után a magasba repítő, örömteli események közepette az angyaltól azonnal fontos feladatot kapnak. A hírvivői szerep vár rájuk. A Jézussal való találkozás meglepetése és öröme a megrázó érzelmi hullámvasút újabb csodája, zenitje lett.

Jézus követése, az Örömhír megértése és életté válása a hűség, az együttérzés kifejezései mellett minden korban a hírvivői, tanítói szerep vállalását jelenti a Hozzá tartozni akaró férfiak és nők számára; a ma élő generációk számára is.

Vinczéné Géczy Gabriella, Budapest, F1 közösség